

Milí bratři a sestry,
vyslechli jsme známé evangelium a máme před očima srdce tu překrásnou scénu, kterou má náš otec arcibiskup ve svém osobním znaku, totiž oněch 6 kamenných nádob jako symbol celé události a v osobním hesle má větu, která zazněla z úst Matky Boží: „**Učiňte, co vám (Ježíš) řekne!**“. Toto evangelium se často čte také na svatbách, aby se zdůraznilo, že Bůh udělá i zázrak pro každým manželský pár, který je ochoten ze své strany alespoň nanosit tu vodu svého úsilí, kterou pak náš Pán může proměnit v to nejlepší víno své milosti. Lidová moudrost to vyjádřila slovy: „*Člověče, přičiň se a Pán Bůh ti požehná.*“

Ale my se dnes můžeme zahledět na tento krásný, první zázrak, který Syn Boží udělal na přímluvu své Matky ještě z jiného úhlu. Můžeme si položit otázku: *Proč učinil Ježíš svůj první zázrak právě na svatbě - a proč tolik vína, šest kamenných nádob představuje 6 x 100 litrů vína?* To nejsou náhody, ale Znamení. Tímto znamením totiž odkazuje Ježíš na dvě nejdůležitější svátosti - křest a Eucharistii. Obojí totiž tím nejhlubším způsobem souvisí se svatbou. Svatba je nejkrásnější obraz smlouvy mezi Bohem a jeho lidem v lásce silnější než jakákoli nevěrnost či dokonce smrt. Spojení muže a ženy je symbolem spojení mezi člověkem a Bohem – Bohem, který nám přikázal ***milovat ho celým srdcem, celou duší a celou svou silou.*** (Dt 4,7)

Co je to vlastně svatba? Je to začátek společenství života, začátek – kdy si ženich a nevěsta navzájem řeknou: „**Já se ti odevzdávám, já se ti daruji – a tebe přijímám.**“ Ježíš nám to řekl svým činem, když se na Kalvárii daroval církvi, své nevěstě, potažmo duši každého z nás, na 100%, daroval, obětoval nám

svůj život. A my, duše každého z nás pokřtěných, jsme se při křtu slovem „věřím“ zase darovali jemu. Křest a eucharistie spolu velmi úzce souvisí. Křest je začátek a eucharistie je soustavné obnovování (mana, která padala každý den po celou cestu do zaslíbené země). Je to zpřítomnění onoho vzájemného darování se jednoho druhému, přičemž jedna strana je nekonečná, a proto schopná onoho plně osobního vztahu vůči jednomu každému a zároveň vůči miliardám osob. Kéž si tedy drazí přátelé, uvědomujeme tyto úžasné souvislosti vždy, když budeme svědky křtin nebo slavení tajemství Eucharistie – vždy ve chvíli proměňování je najednou před námi živý Ježíš, cele se nám darující ve své nekonečné lásce – „**To je mé tělo, to je má krev, která se za vás prolévá.**“ A toto nemůžeme nechat bez odpovědi nevěsty, naší duše, která se celou bytostí má darovat zase Jemu.

A protože Ježíš, který je milost všech milostí (zdarma daný, nezasloužený dar) k nám přišel skrze Marii, pak ji právem můžeme označit jako prostřednici všech milostí, jak zaznělo ve vstupní modlitbě. Proto na prvním místě Pánu Ježíši, a v NĚm Otcí i Synu, a na místě druhém Panně Marii, naší Matce, náleží naše vrcholná vděčnost, kterou můžeme realizovat právě svou účastí na Eucharistii, která je také tím nekrásnějším díkůvzdáním a samozřejmě následným životem z ní. Amen.